

Telivérek új szakágban

CAPITAINE FREGATE AZ ALPOKBAN

Hercegfalvi Tibor neve mindenki számára ismert, aki követi a lovassportokat és azon belül is a lovastusaversenyeket. A szakember 1992-ben Barcelonában, 1996-ban Atlantában tagja volt az olimpiai militaryválogatottnak Lump nevű lovával. Jelenleg Ausztriában dolgozik, többek között az ősszel a Kincsem Parkból vásárolt klasszis telivérrel, Capitaine Fregate-tal.

Több mint négy évtizede vagy benne a lovassportban, a mai napig aktívan lovagolsz. Hosszú pályafutásod során mely eredményeket tudnád kiemelni, amelyek meghatározóak voltak számodra?

Legnagyobb büszkeségem természetesen a két olimpiai részvétel. Egy álom vált valórrá! Annak idején Rádiházán jött az ötlet, nem volt egyszerű megszerezni a minősítést, sokan megkérdőjelezték. Más lovasokat is sikerült motiválnom, így már többen küzdöttünk egy célért. Ez volt a lényeg, különbözők voltunk, de ugyanazt akartuk.

Az olimpián kívül két alkalommal szerepeltem eredményesen, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem lovasscsapatával a tanítézetek Európa-bajnokságán. Az első évben

díjlovaglásban egyéniben zártam győzelemmel, csapatban szintén az első helyet sikerült megszereznünk. A következő évben díjlovaglásban és militaryban sikerült remek eredményt elérni, díjugratásban összetetésben győztem, és a csapatsiker is összejött. Hatalmas élmény volt számomra! Sok szép emlék: világbajnokságok, Európa-bajnokságok, Fiala Lovak Világbajnoksága több alkalommal Franciaországban. Sok dolgot ki tudnék említeni, amely meghatározó volt számomra.

A közelmúltban került hozzád a Kincsem Park egyik leggyorsabb középtávú lova, Capitaine Fregate (FR, Fuisse-Gracilia). Miért esett rá a választásotok?

Jó barátom, Csupor Ferenc idomár ajánlotta nekem ezt a csodálatos telivért. Kar-

rierjére nem lehetett panasz, de már kezdett öregedni a síkversenyezéshez, így nem szeretnék volna tovább versenyeztetni. Visszanéztem a futásait, lenyűgözött a teljesítménye. 12 versenyt nyert, köztük nagydíjat 1600 méterre, pénznyereménye több mint 10 millió forint volt. Nem is volt semmi kétségem a megvétele felől, tavaly november óta vagyok a tulajdonosa.

A galoppsporttal már régóta kapcsolatban állok. Gyerekkori barátaim Ribárszki Sándor és Székely Károly, két kiváló szakember. Nekik is köszönhetem a telivérek szeretetét. Jó volt velük találkozni tavaly, mikor az egyik osztrák tanítványom meghívást kapott a Nemzeti Vágtára a Hősök terére. Szép emlék, a nemzetközi futam-

ban Ausztria a harmadik lett. Remélem, az idei évben is sikerül eljutnunk rá!

Mennyire szeretsz telivérekkel dolgozni?

Nagyon szeretem velük a közös munkát, igazi küzdőképes sporttársak. Rendkívül intelligensek, nagy odafigyelést igényelnek minden területen. A munka is gyakorlatilag kedvfüggő az esetükben, fontos, hogy szeressék, amit csinálnak. Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen több alkalommal is volt lehetőségem telivérekkel lovagolni itthon, Amerikában és Dél-Koreában egyaránt. A többségük remekül ugrik, jó technikával. Sarabolo, Bob Herceg, csak két név, akikre nagy örömmel emlékszem vissza.

Hogyan zajlott Capitaine Fregate átlovaglása? Ő egy meglehetősen gyors, sietős ló volt a versenypályán.

Mivel csak novemberben került hozzánk és a tél meghatározó nálunk itt az Alpokban, ezért óvatosan kezdtünk el vele dolgozni. Eleinte futószáraztam, majd kikötőszárral ment, végül dupla futószárral dolgozott. Mára már szóra lép, üget és vágtazik. Miután az alapok stabilak lettek, elkezdtem vele nyeregből dolgozni. Jelenleg tiedemann szárral lovaglom, sokat segít a közös munkában. Hetente egy napot pihen, gyakran megyünk vele terepre, hogy változatosság legyenek számára a hétköznapiak.

Hol tart jelenleg a felkészülésben?

Szépen végzi az ugrómunkát. Gyorsan tanul, hamar rájött, hogy hogyan kell akadályokon dolgozni. Párszor jártunk vele idegen pályán, hogy ehhez is hozzászokjon, eleinte azt hitte, ismét galoppversenyen fog részt venni. Szerencsére idővel megnyugodott. Kis x-eket és palánkot is ugrik, a vizesárok az egyik kedvence. Az akadályok között figyel, nem rohanós típus. Több díjlovaglőelemet is elsajátított már, például vállat- és farat-ibe, combra való engedés, röviden hátraarc.

A sok jó élmény kapcsán fogsz még további telivéreket vásárolni?

A magam részéről mindig készen állok rá, de ez nem csak rajtam múlik. Rendszerezen nézem a külföldi, illetve a magyar galoppversenyeket, nagyon szeretem a Kincsem Parkot. Csodálom a telivéreket és a versenyeket, azt az elképesztő küzdelmet.

■ 1. Úton a győzelem felé a Kincsem Parkban
 | 2. Hercegfalvi Tibor a tereppályán
 | 3. Az 1996-os olimpiára készülő militaryválogatott: Török László szövetségi kapitány, Tuska Pál, Sós Attila, Hercegfalvi Tibor, Schaller Gábor
 | 4. Capitaine Fregate futószáraz munkája

FOTÓ: KOVÁCS GÁBOR, HAIDU KRISZTINA

Rengeteget lehet tanulni a zsokéktól a lóval való bánásmódról, kiképzésről.

Capitaine nem az első telivér, aki nálunk van, legelőször Rénum került hozzánk. Másfél-két évet lovagoltuk a párommal díjlovaglásban, díjugratásban, jelenlegi tulajdonosával rendszeres résztvevője díjugratóversenyeknek, eredményesen szerepelnek. Őt Bandavezér követte Kocsis Edinától, nagyon jól teljesített militaryban, díjlovaglásban és díjugratásban is.

Többször említetted Ausztriát, éledd jelenlegi állomását. Mi a helyzet az osztrák lovassporttal? Milyen tapasztalatokat szereztél kint?

Az osztrák lovaskultúrában is tapasztalható a szigorú, fegyelmezett mentalitás. Na-

gyon szigorú feltételek vannak, a minimális lazaság sem megengedett. Rengeteg lovarda van és sok versenylehetőség szinte minden ágazatban. Sajnos az itteni galoppversenyekre ezt nem lehet elmondani. Túl a hatvanon én már az oktatásra helyezem a hangsúlyt, tanítványaim rendszeres résztvevők, én magam inkább hobbiszinten versenyzek már csak. Sok tehetséges lovassal dolgozom együtt, vannak amatőrök is természetesen. Sok lóval terápiás munkát végeznek, Felső-Ausztria bővelkedik túraútvonalakban, tájékoztatósi lovasversenyekben, lóagilitásban. Itt mindenki megtalálja a számára kedvező opciót.

Galkó Orsolya